

BU SAYIDA

Dilaver CEBECİ
Muaz ERGÜ
Mehmet KURTOĞLU
Halil GÜRKAN
Köksal CENGİZ
Ahmet ARSLAN
Habib KARASAKALLI
Mustafa BERÇİN
Âşık Cemal DİVANÎ
Fatma ARAS
Çağrı GÜREL
Mehmet DURMAZ
Yunus KARA
Muhammed BİZAR
Haşim KALENDER
Bekir URFALI
Mehmet GÖZÜKARA
Hasan Hüseyin CESUR
Mustafa OĞUZ
Bestami YAZGAN
Yusuf DURSUN
Fikret GÖRGÜN
Eyüp ŞAHAN
Mehmet AVŞAR
Nihat MALKOÇ
Hasan KONÇ
A.Vahap DAĞKILIÇ
Celâlettin KURT
Muhsin İlyas SUBAŞI

HECE TAŞLARI

Aylık Şiir Dergisi

Genel Yayın Yönetmeni

Tayyib Atmaca

Yazışma Adresi

Ihlamurkent Mh. Kıvılcım Sk.

F8/3 Odunpazarı/ESKİŞEHİR

Telefon: 0535 391 92 50

hecetaslaridergisi@gmail.com

4. Sayı 15 Haziran 2015

ISSN: 2149-4509. (e-dergi)

EDEP BAYRAĞI

İnsan ikinci kırkını çıkardıktan sonra hatıralarının “arapları” arasında geçmişe doğru seyrüsefere çıkmak ister. Hangi hatıra yüreğini kanatlandırır, hangi hatıradaki yüreğinde bir yerlerin kanadığını hissederek derinden bir of çeker ama karşısında yıkılacak bir dağ göremez.

Huma kuşu yükselerde seslenmez, lambada titreyen alev üşümez, incecikten bir kar yağmaz, mezarın üstünde çakırdikeni, bitmeyince gönül yârdan ayrılmaz, yazanlar yazarken mecnun kitabın, seninkini ürüzgâra yazmazlar...

Efkâr barometrenizi yükselttiysem özür dilerim. Sözün arasına türküleri içyazı olarak girdiğime içten içe kızabilirsiniz ama üşüyen yüreğinizi kızdıracak, sizi kendinize getirecek, kendinize geldiğinizde bir dostunuza götürecektir yetik sözlerden ruhunuza gıda ikram etmeme de müsaade etmemezlik etmezsiniz herhalde.

Anlam kaymasına uğratılan sözlerden, tebessümün yerini alan sırtımalardan, konuşurken muhatabının cevap hakkını da kullanarak konuştuğumuzun farkına ne zaman varacağız?

Herkes dilinde bir iğ ile söz eğirip duruyor. Sözü gümüş, sükutu altın suyuna ne kadar batırırsak batıralım hakiki söz ve sükut değerini hiçbir zaman yitirmeyecektir.

Geleneği olmayan hiçbir şeyin geleceği de olmaz. Bizden önce yaşamış, bize bir gelenek bırakmış olan söz ustalarının yüreğimize açmış olduğu edep sofrasında yüreğimizi doyurma gayretindeyiz.

İnsanın ikinci kırkını çıkarmasıyla birlikte hayatında hissettiği değişiklikler aslında kendisinden önce ve kendisinden sonra ‘ne yapıyorum ve ne yapacağım’ sorusunu kendisine sormasıyla birlikte pişmek için fırına girmeye hazır hisseder kendini.

Dünya kurulduğu günden beri herkes *bir hoş seda* bırakabilmek için kendilerinden önce gidenlerin bu hoş seda bayraklarını kendilerinden sonrakilere bırakmak için nefislerinin üzerine basa basa koşarlar.

Yola çıkarken, yoldaşlarımın yolda çoğalacağına inanıyordum. Geriye bakarak hayıflanmanın yerine ileriye bakarak *yeni sözler söylememiz gerektiğini* biliyor, klasik hecenin kalıplarından faydalanarak serbest hece ile şiirler yazılacağını söylüyor ve yoldaşlarımın da bu yolda olmalarını arzuluyorum.

Ne mutlu hece taşlarını döşeyen, bayraklarını devraldığımız bizden *önde gidenlere*. Ne mutlu bizden sonra bu edep bayrağını edebiyat surlarında dalgalandıracaklara...